

Sygn. akt II K 518/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Zawiślak

Protokolant stażysta Karolina Matysiak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu K. S.

po rozpoznaniu dnia 28.11.2016r., 25.01.2017r., 27.03.2017r., 17.05.2017r., 17.07.2017r., 30.10.2017r., 20.12.2017r., 03.01.2018r.

sprawy

1.S. C. (1) syna W. i M. zd. Ż., ur. (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

W okresie 24 stycznia 2016r. do dnia 28 stycznia 2016r. w K. działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności dokonał kradzieży mienia przy użyciu przemocy i spowodowali obrażenia ciała u niżej wskazanych pokrzywdzonych i tak:

I. W dniu 24 stycznia 2016 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) dokonał rozboju na D. L. (1) w ten sposób, że po wyłamaniu zamków drzwi mieszkania pokrzywdzonego dostali się do wnętrza, a następnie używając przemocy wobec D. L. (1) w postaci uderzenia w głowę oraz bijąc i kopiąc po całym ciele, zażądali od wyżej wymienionego wydania pieniędzy i uderzając w głowę oraz bijąc i kopiąc po całym ciele pokrzywdzonego dokonali kradzieży mienia w postaci pieniędzy w kwocie 110 zł, telefonu komórkowego N. o wartości 70 zł, tj. mienia o łącznej wartości 180 zł czym spowodowali straty w łącznej kwocie 1180 zł z tytułu uszkodzenia drzwi wejściowych i elementów wyposażenia mieszkania oraz czym spowodowali obrażenia ciała D. L. (1) w postaci rany szarpanej czoła po stronie lewej i złamania wyrostka jarzmowego kości szczękowej lewej bez przemieszczeń, wstrząśnienia mózgu, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas powyżej dni 7 oraz naraziły pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i art 157 § 1 kk i 160 § 1 kk w zw. z art 11 § 2 kk

II. W dniu 28 stycznia 2016 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) dokonał rozboju na E. Z. (1) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamków w drzwiach mieszkania pokrzywdzonego dostali się do jego wnętrza, gdzie używając wobec pokrzywdzonego przemocy w postaci szarpania go za ubranie i uderzenia w głowę przez A. K. (2) w głowę, przewrócili go na podłogę, po czym zabrali w celu przywłaszczenia telefon komórkowy, marynarkę z zawartością trzech kompletów kluczy, tj. mienie o łącznej wartości 120 złotych, czym spowodowali obrażenia ciała pokrzywdzonego w postaci rany tłuczonej głowy, które to obrażenia naruszają czynności narządu ciała na czas poniżej dni siedmiu,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

III. W dniu 28 stycznia 2016 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) i innymi osobami dokonał rozboju na W. M. (1) w ten sposób, że dostali się do mieszkania pokrzywdzonego i używając przemocy w postaci wepchnięcia pokrzywdzonego do wnętrza mieszkania, przewrócili go na podłogę, następnie uderzając

pokrzywdzonego po głowie i kopiąc po całym ciele dokonali kradzieży mienia w postaci telewizora marki T., telefonu komórkowego marki S., zegarka z bransoletą metalową, czym spowodowali straty w kwocie 800 złotych na szkodę W. M. (1) oraz czym spowodowali u tego pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci krwiaka przedramienia prawego z przejaśnieniami pośrodku w trakcie resorpcji + wzdłuż osi odsiebnie 3 punktowe strupki w linii podbiegnięcia krwawego o dł. 1 cm od siebie, krwiaka małżowiny usznej prawe okolicy wyrostka sutkowatego (zausznej), krwiaka przedniej powierzchni uda lewego, stłuczenia palucha prawego i niewielkiego obrzęku okolicy jarzmowej lewej, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni 7, na szkodę W. M. (1), tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i z art. art. 157 § 2 kk w zw. z art 11 § 2 kk

- przy spełnieniu przesłanek z art. 91 § 1 kk

tj. o czyn z 280 § 1 kk i z art. art. 157 § 2 kk w zw. z art 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

W dniach: 21 stycznia 2016r. i 28 stycznia 2016r. w K. działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności dokonał kradzieży z włamaniem ma szkodę niżej wskazanych pokrzywdzonych i tak:

IV. W dniu 21 stycznia 2015 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) wykorzystując pozostawienie przez pokrzywdzonego otwartych drzwi do mieszkania z jego wnętrza dokonał kradzieży mienia w postaci dekodera telewizji (...), pieniędzy w kwocie 400 złotych, telefonu N. wraz z ładowarką o łącznej wartości 790 zł na szkodę I. P. (1) oraz wiertarki elektrycznej o wartości 200 zł na szkodę E. Z. (1), czym spowodował straty w łącznej kwocie 990 zł na szkodę I. P. (1) i E. Z. (1)

tj.o czyn z art. 279 § 1 kk

V. W dniu 28 stycznia 2016 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) po uprzednim wyważeniu drzwi i wyłamaniu zamka w drzwiach dostał się do mieszkania W. Ż. (1), skąd zabrał w celu przywłaszczenia dekodery (...) o wartości 100 zł powodując straty z tytułu uszkodzenia drzwi w łącznej kwocie 300 złotych na szkodę W. Ż. (1),

tj . o czyn z art. 279 § 1 kk- przy spełnieniu przesłanek z art. 91 § 1 kk

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

VI. W dniu 23 grudnia 2015r w K. będąc w stanie nietrzeźwości - 0.31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu umyślnie dokonał zamachu na zdrowie P. Ś. w ten sposób, że uderzył go pięścią w głowę, powodując obrażenia ciała w postaci obrzęku i zaczerwienienia okolicy czołowej, które naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas poniżej 7 dni,

tj. o czyn z art.157 § 2 kk

VII. W dniu 23 grudnia 2015r w K. słownie groził słownie P. Ś. pozbawieniem życia, wywołując w zagrożonym uzasadnioną obawę, że groźba ta zostanie spełniona

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

VIII. W dniu 26 grudnia 2015r w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych w postaci skórzanego portfela z zawartością pieniędzy w wysokości 1.000zł, karty bankomatowej (...) oraz karty bankomatowej (...), uprawniających do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego, dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego nr (...) oraz dokumentu prawa jazdy kategorii C nr (...), które następnie ukrył, , działając na szkodę J. C. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 i 5 kk w zw. z art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2kk

2.A. K. (1) s. M. i A. zd. Ż., urodzonego (...) w K.

W okresie 24 stycznia 2016r. do dnia 05 marca 2016r. w K. działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności dokonał kradzieży mienia przy użyciu przemocy i spowodowali obrażenia ciała u niżej wskazanych pokrzywdzonych tak:

IX. W dniu 24 stycznia 2016 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z S. C. (1) dokonał rozboju na D. L. (1) w ten sposób, że po wyłamaniu zamków drzwi mieszkania pokrzywdzonego dostali się do wnętrza, a następnie używając przemocy wobec D. L. (1) w postaci uderzenia w głowę oraz bijąc i kopiąc po całym ciele, zażądali od wyżej wymienionego wydania pieniędzy i uderzając w głowę oraz bijąc i kopiąc po całym ciele pokrzywdzonego dokonali kradzieży mienia w postaci pieniędzy w kwocie 110 zł, telefonu komórkowego N. o wartości 70 zł, tj. mienia o łącznej wartości 180 zł czym spowodowali straty w łącznej kwocie 1180 zł z tytułu uszkodzenia drzwi wejściowych i elementów wyposażenia mieszkania oraz czym spowodowali obrażenia ciała D. L. (1) w postaci rany szarpanej czoła po stronie lewej i złamania wyrostka jarzmowego kości szczękowej lewej bez przemieszczeń, wstrząśnienia mózgu, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas powyżej dni 7 oraz naraziły pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i art 157 § 1 i 160 § 1 kk w zw. z art 11 §2kk

X. W dniu 28 stycznia 2016 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu S. C. (1) dokonał rozboju na E. Z. (1) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamków w drzwiach mieszkania pokrzywdzonego dostali się do jego wnętrza, gdzie używając wobec pokrzywdzonego przemocy w postaci szarpania go za ubranie i uderzenia przez A. K. (1) w głowę, przewrócili go na podłogę, po czym zabrali w celu przywłaszczenia telefon komórkowy, marynarkę z zawartością trzech kompletów kluczy, tj mienie o łącznej wartości 120 złotych, czym spowodowali obrażenia ciała pokrzywdzonego w postaci rany tłuczonej głowy, które to obrażenia naruszają czynności narządu ciała na czas poniżej dni siedmiu,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XI W dniu 28 stycznia 2016 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z S. C. (1) i innymi osobami dokonał rozboju na W. M. (1) w ten sposób, że dostali się do mieszkania pokrzywdzonego i używając przemocy w postaci wepchnięcia pokrzywdzonego do wnętrza mieszkania, przewrócili go na podłogę, następnie uderzając pokrzywdzonego po głowie i kopiąc po całym ciele dokonali kradzieży mienia w postaci telewizora marki T., telefonu komórkowego marki S., zegarka z bransoletą metalową, czym spowodowali straty w kwocie 800 złotych na szkodę W. M. (1) oraz czym spowodowali u tego pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci krwiaka przedramienia prawego z przejaśnieniami pośrodku w trakcie resorpcji + wzdłuż osi odsiebnie 3 punktowe strupki w linii podbiegnięcia krwawego o dl. 1 cm od siebie, krwiaka małżowiny usznej prawe okolicy wyrostka sutkowatego (zausznej), krwiaka przedniej powierzchni uda lewego, stłuczenia palucha prawego i niewielkiego obrzęku okolicy jarzmowej lewej, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni 7, na szkodę W. M. (1),

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i z art. art. 157 § 2 kk w zw. z art 11 § 2 kk

XII. W dniu 05 marca 2016r w K. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru dokonał rozboju na osobie T. T. (1) w ten sposób, że używając wobec niego przemocy w postaci uderzenia pięścią w głowę w wyniku czego pokrzywdzony upadł na ziemię, po czym kopał go po głowie i całym ciele, a następnie przeszukał kieszenie w ubraniu, z których zabrał w celu przywłaszczenia etui z zawartością dowodu osobistego i karty bankomatowej banku (...) oraz telefon komórkowy m-ki S. wartości 50zł, następnie zażądał od T. T. (1) podania nr kodu (...) do karty bankomatowej i oświadczył, że wspólnie pojedą wypłacić pieniądze z bankomatu, po czym wsiedli do taksówki i pojechali na ul. (...), i zagroził pokrzywdzonemu użyciem przemocy w postaci uszkodzenia ciała żądając wypłaty 600 zł, gdzie pokrzywdzony wypłacił 200zł i przekazał A. K. (1) a ten oddał mu zabrany wcześniej telefon komórkowy i oddalił się z miejsca zdarzenia, następnie gdy pokrzywdzony wszedł do sklepu (...), A. K. (3) ponownie podszedł do niego, zaczął go szarpać za odzież i uderzył raz pięścią w twarz mówiąc, że pokrzywdzony dał mu za mało pieniędzy, następnie wyrwał T. T. (1) jego telefon z ręki powodując łączne straty na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 250zł, T. T. (1) w wyniku zdarzenia doznał obrażeń ciała w postaci obrzęku grzbietu nosa, otarcia czoła po lewej stronie

o średnicy 2 cm , otarcia okolicy łuku brwiowego o wymiarach 1 x 0,5 cm oraz pojedynczych zadrapań naskórka na czole, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni 7,

tj. o czyn z art.280§1 kk i art. 275§1kk i art. 278§1 i 5kkw zw. z art. 11§2k i z art. 157 § 2 kk w zw.zart.12kk - przy spełnieniu przesłanek z art. 91 § 1 kk

tj. o czyn z 280 § 1 kk i z art. art. 157 § 2 kk w zw. z art 11 § 2 kk i z art. z art.280§1 kk i art. 275§1kk i art. 278§1 i 5kkw zw. z art. 11§2k i z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

W dniach: 21 stycznia 2016r. i 28 stycznia 2016r. w K. działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności dokonał kradzieży z włamaniem ma szkodę niżej wskazanych pokrzywdzonych i tak

XIII. W dniu 21 stycznia 2015 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z

S. C. (1) wykorzystując pozostawienie przez pokrzywdzonego otwartych drzwi do mieszkania z jego wnętrza dokonał kradzieży mienia w postaci dekodera telewizji (...), pieniędzy w kwocie 400 złotych, telefonu N. wraz z ładowarką o łącznej wartości 790 zł na szkodę I. P. (1) oraz wiertarki elektrycznej o wartości 200 zł na szkodę E. Z. (1), czym spowodował straty w łącznej kwocie 990 zł na szkodę I. P. (1) i E. Z. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XIV W dniu 28 stycznia 2016 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z S. C. (1) po uprzednim wyważeniu drzwi i wyłamaniu zamka w drzwiach dostał się do mieszkania W. Ż. (1), skąd zabrał w celu przywłaszczenia dekodery (...) o wartości 100 zł powodując straty z tytułu uszkodzenia drzwi w łącznej kwocie 300 złotych na szkodę W. Ż. (1),

tj. o czyn z art. 279 § 1kk

przy spełnieniu przesłanek z art. 91 § 1 kk

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

XV.W dniu 23 grudnia 2015r w K. trzymając w ręku nóż groził słownie P. Ś. pozbawieniem życia, wywołując w zagrożonym uzasadnioną obawę, że groźba ta zostanie spełniona,

tj. o czyn z art.190 § 1 kk

1. uznaje oskarżonego **S. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych w pkt. I, II i III oskarżenia czynów, z tą zmianą, że ustala, iż czynu opisanego w pkt. III dokonano w dniu 27 stycznia 2016 r. to jest przestępstw wyczerpujących znamiona art. 280 § 1 kk i przyjmując, że wchodzi one w skład ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

2. uznaje oskarżonego **S. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie IV oskarżenia czynu wypełniającego znamiona art. 278 § 1 kk, i za to, na podstawie powołanego przepisu wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

3. uznaje oskarżonego **S. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie V oskarżenia czynu wypełniającego znamiona art. 279 § 1 kk, i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

4. uznaje oskarżonego **S. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie VI oskarżenia czynu wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 157 § 2 kk, z tą zmianą iż z jego opisu eliminuje działanie w stanie nietrzeźwości i dokonanie zamachu na zdrowie pokrzywdzonego przyjmując, iż oskarżony spowodował opisane obrażenia ciała i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

5. uznaje oskarżonego **S. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie VII oskarżenia czynu wypełniającego znamiona art. 190 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
6. uznaje oskarżonego **S. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie VIII oskarżenia czynu wypełniającego znamiona art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
7. na podstawie art. 91 § 2 kk wymierza oskarżonemu **S. C. (1)** w miejsce orzeczonych w punktach 1-6 niniejszego wyroku kar jednostkowych pozbawienia wolności karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
8. uznaje oskarżonego **A. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach IX, X, XI oskarżenia czynów, z tą zmianą, że ustala, iż czynu opisanego w pkt. III dokonano w dniu 27 stycznia 2016 r. to jest przestępstw wyczerpujących znamiona art. 280 § 1 kk i przyjmując, że wchodzi one w skład ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
9. uznaje oskarżonego **A. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XII czynu wypełniającego znamiona art. 280 § 1 kk, 275 § 1 kk, art. 278 § 1 i 5 kk, 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i 12 kk i za to, na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
10. uznaje oskarżonego **A. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XIII oskarżenia czynu wypełniającego znamiona art. 278 § 1 kk, i za to, na podstawie powołanego przepisu wymierza oskarżonemu karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności,
11. uznaje oskarżonego **A. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XIV oskarżenia czynu wypełniającego znamiona art. 279 § 1 kk, i za to, na podstawie powołanego przepisu wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
12. uznaje oskarżonego **A. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XV oskarżenia czynu wypełniającego znamiona art. 190 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
13. na podstawie art. 91 § 2 kk wymierza oskarżonemu **A. K. (1)** w miejsce orzeczonych w punktach 8-12 niniejszego wyroku kar jednostkowych pozbawienia wolności karę łączną 4 (cztery) lat pozbawienia wolności,
14. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych w postaci kserokopii umów pożyczek znajdujących się na k. 88 akt,
15. na podstawie art. 63 § 1 kk oskarżonemu **S. C. (1)** zalicza na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 24 grudnia 2015 r. od godz. 02.30 do godz. 12.40, od dnia 26 grudnia 2015 r. godz. 19.05 do dnia 27 grudnia 2015 r. godz. 13.50, od dnia 28 stycznia 2016 r. godz. 18.00 do dnia 29 stycznia 2016 r. godz. 15.11,
16. na podstawie art. 63 § 1 kk oskarżonemu **A. K. (1)** zalicza na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 24 grudnia 2015 r. od godz. 0.15 do godz. 12.42, dnia 1 lutego 2016 r. od godz. 0.30 do godz. 14.47, od dnia 5 marca 2016 r. godz. 20.30 do dnia 17 maja 2017 r. godz. 13.20,
17. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w K. adwokat M. M. (3) kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych, powiększoną o należny podatek od towarów i usług (...) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu A. K. (1),

18. zasadza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w K. adwokata Ł. L. (1) kwotę (...) (jeden tysiąc dwieście czterdzieści cztery) złote, powiększoną o należny podatek od towarów i usług (...) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu S. C. (1),

19. zwalnia oskarżonych od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSR Anna Zawisłak

Sygnatura akt II K 518/16

UZASADNIENIE

W dniu 24 stycznia 2016 roku ok. godz. 22.00 oskarżeni S. C. (1) i A. K. (1) wyłamali łomem zamek w zamkniętych drzwiach wejściowych do mieszkania D. L. (1), które pokrzywdzony zajmował wspólnie z konkubiną I. B. (1). Oskarżony A. K. był sąsiadem D. L., natomiast S. C. jest kuzynem I. B.. W chwili zdarzenia oskarżeni mieli na twarzach związane szaliki. Oskarżeni wdarli się do mieszkania, w którym spali pokrzywdzeni i zaczęli krzykiem żądać pieniędzy. Gdy D. L. wstał z łóżka, oskarżeni zaczęli uderzać pokrzywdzonego pięściami tak, że D. L. upadł od ciosów. Ponadto oskarżeni kopali D. L., a także popychali I. B.. Oskarżeni splądrowali mieszkanie, powyrzucali przedmioty z szaf szukając pieniędzy i wartościowych przedmiotów. Ostatecznie oskarżeni zabrali pieniądze w kwocie 110 złotych, stary telefon komórkowy o wartości ok. 70 złotych i pudełko kapsułek do prania. Łączną szkodę pokrzywdzeni oszacowali na kwotę ok. 1180 złotych.

Na skutek ataku D. L. złamania wyrostka jarzmowego kości szczękowej lewej bez przemieszczenia, wstrząśnienia mózgu i rany szarpanej czoła po lewej stronie, tj. obrażeń naruszających czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni. Ustalono ponadto, że obrażenia D. L. naraziły pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

D. L. ostatecznie odzyskał zabrany przez oskarżonych telefon.

Dowody: zeznania D. L. k. 40, k. 900, zeznania I. B. k. 47, k. 865, wyjaśnienia S. C. k. 71, wyjaśnienia A. K. k. 115, dokumentacja medyczna k. 41-45, opinia k. 127, pokwitowanie k. 595.

I. P. (1) zamieszkuje pustostan w opuszczonej kamienicy w K. na ul. (...). W mieszkaniu znajdują się dwa pokoje, z których jeden zamieszkuje I. P., a w drugim okazjonalnie nocuje E. Z. (1).

W nocy z 20 na 21 stycznia 2016 roku ok. godz. 1.00 do miejsca pobytu pokrzywdzonych przyszli oskarżeni w celu okradzenia pokrzywdzonych; weszli do mieszkania przez drzwi, które wówczas pozostawiono otwarte. Następnie oskarżeni weszli do pokoju, w którym leżał I. P.. Oskarżeni poruszali się bardzo cicho, aby nie zbudzić lokatorów budynku, w rzeczywistości jednak pokrzywdzony nie spał. Oskarżeni zabrali pieniądze w kwocie 400 złotych, telefon o wartości z ładowarką i dekoder telewizji satelitarnej powodując łączną szkodę na rzecz I. P. (1) w kwocie 790 zł. Ponadto oskarżeni zabrali należącą do E. Z. wiertarkę o wartości 200 złotych. Następnie wybiegli z budynku. Oskarżeni sprzedali dekoder w lombardzie. I. P. ostatecznie odzyskał telefon i dekoder.

Dowody: zeznania I. P. k. 16-17, zeznania E. Z. k. 5, k. 809, zeznania W. P. k. 94-95, zeznania Z. C. k. 75, wyjaśnienia S. C. k. 71-72, k. 78, wyjaśnienia A. K. k. 115-116, pokwitowanie k. 597, 599, protokół zatrzymania rzeczy k. 84-87, umowy k. 88.

W dniu 28 stycznia 2016 roku ok. godz. 5.00 oskarżeni ponownie poszli do budynku zamieszkiwanego przez I. P. i E. Z.. Oskarżonym towarzyszyły dwie nieustalone osoby. Oskarżeni najpierw wyłamali zamek w drzwiach wejściowych do budynku, a następnie kopiąc w drzwi wyłamali zamek w drzwiach prowadzących do lokalu zajmowanego przez pokrzywdzonych. Gdy E. Z. wstał zbudzony hałasem, oskarżeni zaczęli go szarpać za ubrania. S. C. uderzył pokrzywdzonego w tył głowy. Na skutek uderzenia E. Z. przewrócił się i zaczął krwawić. Oskarżeni przeszukali pokrzywdzonego w poszukiwaniu wartościowych przedmiotów i pieniędzy. A. K. wyciągnął dwa noże i pokazał je

pokrzywdzonemu. Potem oskarżeni zaczęli demolować mieszkanie w poszukiwaniu wartościowych przedmiotów, które mogliby ukraść. A. K. zabrał telefon pokrzywdzonego i marynarę, w której były klucze, o łącznej wartości ok. 120 złotych.

Na skutek ataku E. Z. odniósł stłuczenie i ranę głowy, co naruszyło czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni.

Dowody: opinia k. 124, dokumentacja medyczna 6-8, tablica poglądowa k. 8, zeznania I. P. k. 16-17, k. 9, k. 865, zeznania E. Z. k. 5, k. 384, k. 809, protokół oględzin k. 11-12, zdjęcia k. 460, wyjaśnienia S. C. k. 71-72, k. 78, wyjaśnienia A. K. k. 115-116.

W dniu 27 stycznia 2016 roku ok. godz. 12.00 do W. M. (1), mieszkającego samotnie na ul. (...) w K., zadzwoniła ustalona osoba nieletnia, która zapowiedziała swoje przyjście. Faktycznie stawiała się tam razem z oskarżonymi. Około godz. 17.00 W. M. usłyszał domofon i zszedł na dół (mieszkał na parterze), aby otworzyć drzwi wejściowe do budynku ww. ustalonej osobie. Gdy otwierał drzwi do mieszkania, został napadnięty przez oskarżonych. Oskarżeni popchnęli pokrzywdzonego, w wyniku czego W. M. upadł na ziemię. Wówczas oskarżeni weszli do mieszkania i kopali leżącego pokrzywdzonego po głowie i całym ciele. Wówczas pokrzywdzony stracił przytomność. Oskarżeni z mieszkania pokrzywdzonego ukradli telewizor, zegarek na metalowej bransolecie i telefon komórkowy, powodując łączne straty na kwotę 800 zł.

Na skutek ataku oskarżonych W. M. odniósł obrażenia w postaci krwiaka przedramienia prawego, krwiaka małżowiny usznej prawej i okolicy wyrostka sutkowa tego, krwiaka na lewym udzie, stłuczenia prawego palucha i niewielkiego obrzęku okolicy jarzmowej lewej, tj. obrażeń, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni.

Dowody: zeznania D. M. k. 28-29, k. 741, zeznania W. M. k. 31-32, k. 688, wyjaśnienia S. C. k. 72, k. 78, k. 101-102, wyjaśnienia A. K. (1) k. 115-116, częściowo zeznania D. M. k. 378-379, k. 810, zeznania M. C. k. 82-83, k. 900.

W dniu 28 stycznia 2016 r. około godziny 4.00 oskarżeni wraz z innymi osobami poszli do lokalu zajmowanego przez W. Ż. (1) na ul. (...) w K.. Drzwi do mieszkania były zamknięte, jednak oskarżony S. C. wyłamał je. Oskarżeni weszli do środka i zabrali dekoder telewizyjny o wartości ok. 100 złotych. Uszkodzenia spowodowane wyłamaniem drzwi ustalono na kwotę 200 złotych.

Dowody: zeznania W. Ż. k. 19-20, k. 808, wyjaśnienia S. C. k. 72, k. 78, k. 101-102, wyjaśnienia A. K. k. 115-116, zdjęcia k. 455, protokół oględzin k. 22-23.

W dniu 23 grudnia 2015 roku około godz. 23.20 P. Ś. wraz ze swoim bratem M. Ś. (1), koleżanką M. C. (2) i kolegą R. N. wszedł do baru z kebabem na ul. (...) w K.. W tym czasie oskarżeni A. K. i S. C. spotkali się w znajdującym się nieopodal salonie gier i również postanowili udać się na posiłek do baru. Oboje byli w stanie nietrzeźwości. Gdy do niego weszli, P. Ś. wraz z innymi klientami stał w kolejce. Oskarżeni zaczęli przeklinać, awanturować się i głośno się zachowywać, tak więc zostali wyproszeni przez jednego z klientów na zewnątrz. Po wyjściu na zewnątrz A. K. zaczął przewracać kosze na śmieci, a jeden ze śmietników rzucił na jezdnię. Wtedy P. Ś. wyszedł na zewnątrz, złapał A. K. za ramię i zwrócił mu uwagę, a także powiedział, że zaraz zadzwoni na Policję. Wtedy podszedł S. C. i uderzył P. Ś. pięścią w głowę. Gdy P. Ś. zamroczyło od ciosu, S. C. wytrącił mu telefon z ręki. Wtedy A. K. wyciągnął nóż i zaczął krzyczeć, że „zapiardoli” pokrzywdzonego. S. C. także wyciągnął nóż i oboje szli w kierunku P. Ś. wymachując nożami i grożąc pozbawieniem go życia, co wzbudziło w pokrzywdzonym obawę, że groźby te zostaną spełnione. Po chwili nieustalona osoba krzyknęła, że nadjeżdża patrol Policji i wtedy oskarżeni uciekli. Na skutek ciosu zadanego przez S. C., pokrzywdzony doznał obrzęku i zacerwienia okolicy czołowej lewej, co naruszyło czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni.

Dowody: zeznania P. Ś. k. 159, k. 193, k. 742, zeznania M. C. k. 178-180, zeznania M. Ś. k. 184-185, protokół oględzin k. 187-188, dokumentacja medyczna k. 191, opinia k. 196, wyjaśnienia A. K. k. 200, wyjaśnienia S. C. k. 207, k. 251, protokół przeszukania oraz spis rzeczy k. 163-165.

W nocy z 25 na 26 grudnia 2015 roku J. C. (1) wraz ze znajomymi bawił się na dyskotecce. Nad ranem w dniu 26 grudnia wraz z osobami towarzyszącymi szukał postoju taksówek. Na ulicy spotkał oskarżonego S. C., który wraz ze znajomym P. K. (1) szedł do baru. J. C. zapytał się oskarżonego i P. K., gdzie jest postój taksówek. Gdy udzielono mu odpowiedzi, J. C. wyciągnął portfel, gdyż chciał dać im pieniądze aby podziękować za pomoc. W portfelu pokrzywdzony miał dowód osobisty, karty płatnicze, prawo jazdy i nieustaloną kwotę pieniędzy. Gdy pokrzywdzony wyjął portfel, oskarżony S. C. wyrwał pokrzywdzonemu portfel z ręki i uciekł w kierunku ul. (...). Uciekając, oskarżony przestraszył się konsekwencji swojego czynu i wyrzucił portfel do kanału.

Dowody: zeznania J. C. k. 222, zeznania P. K. k. 225, protokoły przeszukania k. 230-233, k. 237-238, wyjaśnienia S. C. k. 243-244.

W dniu 5 marca 2016 roku T. T. (1) wyszedł na spacer. W okolicach P. pod Mostem (...) spotkał oskarżonego A. K. i K. W. (1). Gdy pokrzywdzony znalazł się pod mostem, A. K. w celu dokonania rozboju zaatakował pokrzywdzonego uderzając go pięścią w głowę. Na skutek ciosu pokrzywdzony upadł na ziemię. Wówczas oskarżony zaczął kopać pokrzywdzonego po całym ciele i zażądał pieniędzy. Gdy pokrzywdzony odpowiedział, że nie ma pieniędzy, oskarżony zaczął przeszukiwać jego kieszenie. W ubraniu pokrzywdzonego znalazł etui, w którym była karta płatnicza (do bankomatu) i dowód osobisty, a także telefon komórkowy Samsung o wartości ok. 50 złotych. Oskarżony zażądał, aby pokrzywdzony podał mu (...) do karty, ale pokrzywdzony odmówił. Wówczas oskarżony zmusił pokrzywdzonego, aby wspólnie z nim i z K. W. (1) pojechał taksówką do bankomatu.

Wszyscy troje na Placu (...) II wsiedli do taksówki prowadzonej przez M. B. (1) i pojechali na ul. (...). Na tej ulicy wysiedli z taksówki i oskarżony zagroził pokrzywdzonemu wulgarnie, że jeżeli nie wypłaci mu z bankomatu 600 złotych, znowu go pobije. Pokrzywdzony wypłacił 200 złotych i dał pieniądze oskarżonemu, który oddał mu kartę do bankomatu, telefon i dowód osobisty. Wtedy pokrzywdzony poszedł w dół ul. (...) w kierunku ul. (...). Pokrzywdzony ponownie spotkał oskarżonego i K. W. (1) na skrzyżowaniu ul. (...). Wtedy oskarżony zaczął szarpać pokrzywdzonego żądając więcej pieniędzy i uderzył ponownie pokrzywdzonego w twarz. Pokrzywdzonemu udało się wyrwać i wszedł do znajdującego się obok sklepu. W sklepie obecna była ekspedientka M. C. (3). Pokrzywdzony chciał zadzwonić do swojego brata R. T. (1) z prośbą o pomoc, jednakże oskarżony wszedł za pokrzywdzonym do sklepu i dwukrotnie uderzył pokrzywdzonego pięścią w twarz, a potem wyrwał pokrzywdzonemu telefon z ręki. Następnie wyciągnął pokrzywdzonego ze sklepu, złapał go za szyję i wyciągnął z kieszeni etui z kartą płatniczą i z dowodem osobistym, po czym oddalił się z miejsca zdarzenia razem z K. W. (1). Zabraną pokrzywdzonemu telefon oskarżony schował w szafie w mieszkaniu swojej matki.

Na skutek pobicia pokrzywdzony doznał obrzęku grzbietu nosa, otarcia czoła, otarcia okolicy łuku brwiowego, pojedynczego zadrapania naskórka na czole, tj. obrażeń naruszających czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni.

Dowody: zeznania T. T. k. 263-264, k. 355, k. 743, protokół oględzin k. 265-266, zeznania R. T. k. 268-269, k. 809-810, zeznania K. W. k. 357, k. 810, zeznania M. B. k. 279-280, k. 808, protokół przeszukania i spis rzeczy k. 282-284, zeznania M. C. k. 294, k. 743, wyjaśnienia A. K. k. 306, opinia k. 343, protokół zatrzymania (nagranie monitoringu) k. 345-347, protokół oględzin monitoringu k. 348-350, wydruk k. 352, nagranie k. 353, ślad – k. 465, dowód – siatka k. 466.

Oskarżony S. C. (1) jest kawalerem, nie ma dzieci. Ma 173 cm wzrostu. W chwili popełnienia zarzucanych czynów miał 19 lat. Ma wykształcenie zawodowe, zajmuje się dorywczymi pracami budowlanymi. Utrzymuje się z renty i z prac dorywczych, uzyskując dochód ok. 1000 złotych miesięcznie; nie posiada majątku. Leczony neurologicznie (padaczka) i psychiatrycznie, nie był leczony odwykowo. Nie był karany.

S. C. cierpi na zaburzenia emocji i zachowania u osoby z obniżoną sprawnością intelektualną; ma osobowość nieprawidłową. W chwili popełnienia zarzucanych czynów miał zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynów i zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: wywiad środowiskowy k. 439, wyjaśnienia k. 435-436, zapytanie do K. k. 468, opinia k. 372-374, k. 428, k. 606, opinia ustna k. 901, dokumentacja medyczna k. 569-571.

Oskarżony A. K. (1) jest kawalerem, nie ma dzieci. Ma 188 cm wzrostu. W chwili popełnienia zarzucanych czynów miał 19 lat. Wychowywał się w rodzinie niepełnej. Ma wykształcenie zawodowe, nie pracuje. Nie ma żadnych regularnych dochodów, nie posiada majątku. Nie był karany za przestępstwa, jednak stosowano w stosunku do niego środki z ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich. Przebywał w szpitalu psychiatrycznym z powodu zażywania środków psychoaktywnych.

U oskarżonego stwierdzono zaburzenia emocji i zachowania w przebiegu używania alkoholu oraz osobowość nieprawidłową. W momencie popełnienia zarzucanych czynów miał zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynów i zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: wyjaśnienia k. 304-305, k. 415-416, wywiad środowiskowy k. 482-484, k. 368-370, zapytanie do K. k. 469.

Sąd oparł ustalenia faktyczne w sprawie na zeznaniach świadków, dokumentach urzędowych, opinii biegłych, a także częściowo w oparciu o wyjaśnienia oskarżonych.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie, w jakim pokrywają się z wyżej opisanym stanem faktycznym. Oskarżeni w toku postępowania przygotowawczego byli kilkakrotnie przesłuchiwani i za każdym razem przyznawali się do popełnienia zarzucanych czynów, a także składali obszernie i rzeczowe wyjaśnienia. Natomiast w postępowaniu przed Sądem oskarżeni nie przyznali się do popełnienia zarzucanych przestępstw i w zasadzie odmówili składania wyjaśnień albo też swoje wyjaśnienia całkowicie zmienili w stosunku do wyjaśnień złożonych w toku śledztwa.

Na etapie postępowania sądowego A. K. (1), odnośnie rozboju na D. L. (1) wyjaśnił, że w ogóle nie było go tam tego dnia (zarzut I i IX). Nie przyznał się do rozboju na E. Z. (1) (zarzut II i X). W odniesieniu do rozboju na W. M. (zarzut III i X) oskarżony wyjaśnił, że był na miejscu, jednak nie uczestniczył w biciu i okradaniu pokrzywdzonego. Odnośnie do rozboju na T. T. oskarżony wyjaśnił, że nie kopał pokrzywdzonego, a jedynie uderzył go w twarz (zarzut XII). Co do pozostałych rozbojów, oskarżony wyjaśnił, że nie była to kradzież, a jedynie odbiór długu. Odnośnie do przestępstwa na szkodę P. Ś. (XV) oskarżony wyjaśnił, że to pokrzywdzony go zaczepił.

Ponadto oskarżony wyjaśnił przed Sądem, że zeznania składane na Policji były inne, gdyż był zastraszany przez funkcjonariuszy.

Podobnie, oskarżony S. C. (1) na etapie postępowania przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów; wyjaśnił jedynie, że w odniesieniu do rozboju na W. M. (III i X) był na miejscu, jednak jego rola ograniczała się do stania na progu mieszkania pokrzywdzonego.

Odnośnie do przestępstw na szkodę P. Ś. (VI i VII) oskarżony wyjaśnił, że przybył na ratunek A. K., który miał być szarpany przez pokrzywdzonego. Jednocześnie oskarżony przyznał, że to on uderzył pokrzywdzonego pięścią.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych złożonym w postępowaniu sądowym w zakresie, w jakim są one sprzeczne z ustalonym powyżej stanem faktycznym. W ocenie Sądu okoliczność, że oskarżeni przed Sądem zaprzeczyli popełnieniu zarzucanych przestępstw, pomimo okoliczności, że wcześniej się do nich przyznali, stanowi jedynie przyjętą linię obrony. Sąd również nie dał wiary twierdzeniom A. K., że będąc przesłuchiwanym w postępowaniu przygotowawczym był straszony przez funkcjonariuszy Policji, gdyż oskarżony był przesłuchiwany wielokrotnie, zarówno przed Policją, jak i przed prokuratorem i z protokołów przesłuchania wynika, że oskarżony spontanicznie składał wyjaśnienia, które były obszernie, rzeczowe, dosyć dokładnie opisywały przebieg zdarzeń. Należy także mieć na uwadze, że pomimo okoliczności, że oskarżony był kilkakrotnie przesłuchiwany w toku śledztwa, to dopiero przed Sądem podniósł, że rzekomo miał być zastraszany przez policjantów. Natomiast wyjaśnienia oskarżonych złożone w toku śledztwa w zasadniczej mierze zasługują na wiarę również z tego względu, że są zbieżne z innymi dowodami,

w szczególności korelują z zeznaniami świadków. Oskarżeni nie znajdując się na miejscu wydarzeń nie posiadaliby wiedzy odnośnie niektórych szczegółów zdarzeń.

Sąd w zasadniczej mierze dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków, gdyż są one spójne, korelują ze sobą wzajemnie a także z wyjaśnieniami oskarżonych złożonymi w toku śledztwa i w sposób rzeczowy i dokładny opisują przebieg zdarzeń. Znajdują także potwierdzenie w dokumentacji (protokołach oględzin, przeszukania, dokumentacji z lombardu itp.) oraz są zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Zachowana jest także ciągłość zdarzeń związana z zawiadaniem organów ścigania . Wyjątek stanowią tu zeznania M. C. (5) złożone na rozprawie- o czym będzie mowa poniżej.

Odnosnie do zarzutu I i IX Sąd dał wiarę oskarżonym, nie mieli na twarzach zawiązanie szaliki, a nie kominiarki – jak zeznali pokrzywdzeni, gdyż pokrzywdzeni w czasie rozboju mogli nie przyjrzeć się dokładnie napastnikom. Niemniej jednak wskazana okoliczność nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Natomiast Sąd nie dał wiary S. C., że w czasie rozboju tylko A. K. atakował D. L., gdyż z zeznań obojga pokrzywdzonych, które w tym zakresie zasługują na wiarę wynika, że oboje oskarżeni atakowali D. L..

Odnosnie do zarzutu II i X, tj. rozboju na E. Z. (1) w dniu 28 stycznia 2016 roku, Sąd ustalił, że cios pokrzywdzonemu w tył głowy zadał S. C., a nie – jak wyjaśniał S. C. – A. K.. E. Z. (1) wyjaśnił, że jeden ze sprawców rozboju był niższy, a drugi wyższy – czego świadek był pewien. Z tego wynika, że cios zadał S. C., który jest niższy od A. K.. Jednocześnie E. Z. w toku okazania wskazał S. C. jako tego ze sprawców, który go szarpał, zabrał mu telefon i pokazywał noże, pomimo, że wcześniej świadek zeznał, że te czynności dokonał wyższy ze sprawców (czyli A. K.). W związku z tym Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań świadka w zakresie okazania, tj. że S. C. go tylko szarpał, a w konsekwencji – A. K. zadał cios w głowę pokrzywdzonego. Należy mieć na uwadze, że do zdarzenia doszło w nocy, kiedy było ciemno i pokrzywdzony mógł nie przyjrzeć się dokładnie sprawcom zdarzenia, tym bardziej, że całe zajście było szybkie, miało charakter dynamiczny, a nadto pokrzywdzony mógł być zamroczony po ciosie w głowę.

Odnosnie zarzutu III i XI, tj. rozboju na W. M. (1), Sąd daje wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, że ataku na niego dokonali oboje oskarżeni łącznie. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych są sprzeczne, gdyż w postępowaniu przygotowawczym S. C. wyjaśnił, że jedynie przytrzymał pokrzywdzonego, a ciosy zadawał A. K.. Z kolei sam A. K. w śledztwie wyjaśnił, że „któryś z nich zastosował przemoc” (k. 116). Natomiast w postępowaniu sądowym każdy z oskarżonych wyjaśnił, że rola każdego z nich ograniczała się do stania w miejscu zdarzenia. Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. C. (5) złożone w postępowaniu przygotowawczym, co do których świadek na rozprawie stwierdziła, że są zgodne z prawdą. Wskazane zeznania korelują także z wyjaśnieniami oskarżonych. W konsekwencji za niewiarygodne uznano zeznania świadka złożone na początku przesłuchania przed Sądem, w których świadek stwierdziła, że nie pamięta, aby proponowała oskarżonym okradzenie pokrzywdzonego. Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka D. M. (2) złożonym w postępowaniu przygotowawczym. Za niewiarygodne Sąd uznaje zeznania świadka w zakresie, w jakim świadek zaprzecza, aby nie wiedziała o planie dokonania rozboju na W. M., gdyż zeznania w tym zakresie są sprzeczne z zeznaniami M. C. złożonymi w postępowaniu przygotowawczym. Co do rozbieżności w kwestii własności przedmiotów znajdujących się w mieszkaniu W. M., które pojawiły się na rozprawie sąd przyjął, iż ostatecznie użytkownikiem czy też posiadaczem ich był W. M. – i on jako taki powinien być uznany za pokrzywdzonego (nawet jeżeli kupującym telefon komórkowy była jego córka, to ostatecznie przekazała mu go, jak należy rozumieć w formie prezentu).

Odnosnie do zarzutu V i XIV Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom pokrzywdzonego W. Ż. (k. 808-809), że oskarżeni zastosowali w stosunku do niego przemoc na osobie. W tym zakresie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonych; należy wziąć pod uwagę, że podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego (k. 20) pokrzywdzony nic na temat użytej przeciwko niemu przemocy nie zeznał, nie ma także innych dowodów na okoliczność, że pokrzywdzony został fizycznie zaatakowany przez oskarżonych.

Odnosząc do zarzutów VI, VII i XV, tj. przestępstw na szkodę P. Ś., sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych złożonym w postępowaniu przygotowawczym, które nie tylko są zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonego, ale także korelują z zeznaniami świadków M. Ś. i M. C..

Gdy idzie o czyn z zarzutu XII (rozbój na T. T.), Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. W. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym, które są zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonego, a nadto znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego A. K.. Sąd uznał za niewiarygodne zeznania świadka złożone przed sądem, w których świadek stwierdziła, że nie widziała zdarzenia opisanego w zarzucie. Potraktować je należy jako chęć obrony oskarżonego tym bardziej, że świadek nie była w stanie wyjaśnić powodu rozbieżności i przedstawienia dwóch zupełnie odmiennych wersji wydarzeń.

Ponadto, sąd nie ma wątpliwości, że sprawcą rozboju z zarzutu XII jest właśnie oskarżony A. K., pomimo, że na rozprawie pokrzywdzony jako sprawcę początkowo wskazał S. C.. Przede wszystkim oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu w postępowaniu przygotowawczym (k. 306). Poza tym na rozprawie po złożeniu zeznań pokrzywdzony sam przyznał, że początkowo wskazał na S. C. jako na sprawcę rozboju, gdyż „nie zwrócił na niego dokładnie uwagi”.

Sąd dał wiarę dołączonym do akt sprawy dokumentom albowiem nie dopatrywał się podstaw do kwestionowania ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Za wiarygodne, pełne i wyczerpujące uznano opinie biegłych. Wbrew twierdzeniom obrony biegli psychiatrzy zapoznali się z całością dokumentacji medycznej dotyczącej oskarżonych i ustosunkowali się wnikliwie do kwestii będących przedmiotem zainteresowania sądu.

Oskarżeni stanęli pod zarzutem przestępstw przeciwko mieniu w zbiegu z przestępstwami przeciwko życiu i zdrowiu, a także groźby bezprawnej. Przestępstwo kradzieży z art. 278 § 1 kk popełnia ten, kto dokonuje zaboru cudzej rzeczy w celu przywłaszczenia; w § 5 ww. przepisu stypizowano z kolei kradzież karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Ponadto w art. 279 § 1 kk stypizowano typ kwalifikowany kradzieży, tj. kradzież z włamaniem. Natomiast w art. 280 § 1 kk przestępstwo rozboju, które popełnia ten, kto kradnie używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności.

Przestępstwo groźby bezprawnej z art. 190 § 1 kk popełnia z kolei ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. W art. 157 kk określono przestępstwa przeciwko zdrowiu, tj. w § 1 – umyślne naruszenie czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż w art. 156 § 1 kk (tzw. średni uszczerbek), natomiast w § 2 – umyślne naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie uprawnia do stwierdzenia, że oskarżeni wypełnili znamiona przestępstw zarzucanych w akcie oskarżenia przestępstw, z pewnymi jednak modyfikacjami. Odnosząc do I zarzutu, wyeliminowano z kwalifikacji prawnej czynu art. 160 § 1 kk (przestępstwo narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu), gdyż przestępstwo rozboju pochłania przestępstwa polegające na stworzeniu zagrożenia utraty życia lub zdrowia – element narażenia jest już zawarty w znamionach przestępstwa rozboju (tak: M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas [w:] Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k. (red.) A Zoll, wyd. IV, komentarz do art. 280 pkt. 83 oraz Oczkowski [w:] Kodeks karny. Komentarz, (red.) R. Stefański, wyd. 3, Warszawa 2017, komentarz do art. 280 pkt 26).

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa wobec braku możliwości niebudzącej wątpliwości ustalenia i przypisania każdemu ze sprawców spowodowania określonych obrażeń ciała- sąd wyeliminował art. 157 § 1kk i 157 § 2 kk z kwalifikacji prawnej dotyczącej rozbojów. W każdym bowiem ze zdarzeń oskarżeni zadawali uderzenia bądź szarpali pokrzywdzonych i mając na uwadze charakter i przebieg zdarzeń (pora nocna, fakt wybudzenia ze snu

pokrzywdzonych, dynamiczny przebieg zdarzenia) nie można w sposób jednoznaczny przypisać określonego rodzaju uszkodzeń ciała do działania konkretnej osoby- a tym samym zindywidualizować skutki.

Gdy idzie o zarzut IV (i XIII w stosunku do A. K.), zmieniono kwalifikację prawną czynu na kradzież w typie podstawowym (art. 278 § 1 kk zamiast art. 279 § 1 kk) uznając, że do włamania nie doszło, skoro oskarżeni weszli do lokalu pokrzywdzonych przez drzwi, które były pozostawione otwarte. W odniesieniu do zarzutu V (i XIV w stosunku do A. K.), zachowanie obojga oskarżonych wypełniło znamiona kradzieży z włamaniem popełnionej wspólnie i w porozumieniu, gdyż oskarżeni najpierw wyważyli drzwi do mieszkania.

Nie budzi wątpliwości sądu kwalifikacja prawna czynów z punktów VI i VII, które wypełniły znamiona – odpowiednio – przestępstw z art. 157 § 2 kk i art. 190 § 1 kk. W tym miejscu należy także wskazać, że S. C. wypełnił bez wątpienia znamiona groźby bezprawnej (zarzut VII), tak samo, jak A. K. (zarzut XV), gdyż oboje oskarżeni grozili pokrzywdzonemu pozbawieniem życia i wymachiwali przy tym nożami, co wzbudził w oskarżonym obawę, że groźby zostaną spełnione.

Odnosnie czynu z zarzutu VIII, przestępstwo zostało zakwalifikowane z art. 278 § 1 i 5 kk (kradzież oraz kradzież karty do bankomatu) w zbiegu z art. 275 § 1 kk (kradzież dokumentu tożsamości). W odniesieniu do art. 275 § 1 kk wspomnieć należy, że oskarżony wyrwał pokrzywdzonemu cały portfel, zatem kradzieży dowodu osobistego dokonał w zamiarze ewentualnym, ponieważ mógł przewidzieć, że w portfelu znajduje się dowód osobisty pokrzywdzonego.

Odnosnie do czynu XII (rozbój na T. T.), działanie oskarżonego A. K. składało się z kilku zachowań w krótkich odstępach, które były jednak nakierowane na osiągnięcie z góry założonego określonego rezultatu, tj. dokonania kradzieży mienia pokrzywdzonego, zatem przyjęto konstrukcję czynu ciągłego z art. 12 kk. Wskazany czyn oskarżonego wypełnił znamiona kilku typów przestępstw pozostających ze sobą w zbiegu, co pociąga za sobą konieczność przyjęcia kwalifikacji kumulatywnej. Tymi przestępstwami są: przestępstwo rozboju (art. 280 § 1 kk), kradzież dowodu osobistego (art. 275 § 1 kk), kradzież karty do bankomatu (art. 278 § 1 i 5 kk) oraz uszczerbek na zdrowiu poniżej 7 dni (art. 157 § 2 kk).

Czyny I-III oraz czyny IX-XI zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności oraz zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z nich, co uzasadnia przyjęcie ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk. Biorąc pod uwagę, że w zmieniono kwalifikację czynów IV i XIII, konieczne stało się wyeliminowanie ciągu przestępstw w odniesieniu do zarzutów IV-V i XIII-XIV, gdyż na skutek zmiany kwalifikacji jednego z czynów w każdym ciągu odpadła jednakowa podstawa skazania.

Przechodząc do wymiaru kary, orzekając karę Sąd miał na uwadze art. 53 kk nakazujący, aby wymierzając karę brać pod uwagę stopień winy, społeczną szkodliwość czynów, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają zostać osiągnięte w stosunku do skazanych, potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy w tym miejscu wspomnieć, że w przypadku kwalifikacji kumulatywnej, stosownie do art. 11 § 3 kk sąd orzeka karę na podstawie przepisu przewidującego najsurowszą sankcję, a ponadto w przypadku ciągu przestępstw, zgodnie z art. 91 § 1 kk sąd może wymierzyć karę w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zatem za ciąg przestępstw z zarzutów I-III oraz IX-XII Sąd mógł wymierzyć karę od 2 do 15 lat pozbawienia wolności, za czyny opisane w pkt. IV, VIII i XIII karę od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, za czyny opisane w pkt. V i XIV karę od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności, natomiast za czyny opisane w pkt. VI, VII i XV karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Wina oskarżonych nie budzi wątpliwości. Sąd ocenił społeczną szkodliwość popełnionych przez oskarżonych przestępstw jako bardzo wysoką. Oskarżeni działali z niskich pobudek, tj. w celu osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej, w sposób wyjątkowo brutalny, z użyciem przemocy. Przedmiotem ataków oskarżonych byli ludzie zupełnie bezbronni, którzy nie dali żadnego powodu do skierowania przeciwko sobie przemocy. W przypadku ataku na I. P., E. Z., W. M. i W. Ż. pokrzywdzonymi byli ludzie starsi i nieporadni. W przypadku przestępstw, których ofiarami byli D. L., E. Z., I. P., W. M., W. Ż. – oskarżeni działali w sposób zaplanowany i przemyślany, nakierowując swoje działanie na dokonanie rozboju. Okolicznościami obciążającymi oskarżonych jest działanie w kierunku osiągnięcia

korzyści majątkowej; działanie bez powodu przeciwko osobie, która chciała chronić porządek publiczny (zarzuty VI i VIII); wyjątkowo brutalny sposób działania oskarżonych, nieliczenie się z możliwymi następstwami zdrowotnymi dla pokrzywdzonych; fakt, że rozbojom towarzyszyło bezsensowne niszczenie mienia pokrzywdzonych (przede wszystkim zarzut I i IX). Nie jest okolicznością łagodzącą wcześniejsza niekaralność oskarżonych, gdyż popełnienie serii przestępstw wkrótce po osiągnięciu wieku, który w ogóle umożliwia zastosowanie odpowiedzialności karnej (19 lat oskarżonych w momencie popełniania przestępstw) należy raczej traktować jako okoliczność obciążającą, świadczącą o głębokiej demoralizacji oskarżonych. Jedyną okolicznością łagodzącą, której doszukał się sąd jest przyznanie się do winy w toku postępowania przygotowawczego.

W związku z powyższymi rozważaniami jedynie kara pozbawienia wolności jawi się jako kara adekwatna do zarzucanych czynów. Zastosowanie kar wolnościowych byłoby nieproporcjonalnie łagodną sankcją w stosunku do charakteru i sposobu popełnienia przestępstw przez oskarżonych. Za ciąg przestępstw I-III Sąd wymierzył oskarżonemu S. C. karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą jest karą zbliżoną do dolnej granicy ustawowego zagrożenia, gdyż Sąd mógł wymierzyć karę do 15 lat pozbawienia wolności. Analogicznie, za ciąg przestępstw IX-XII Sąd wymierzył oskarżonemu A. K. karę 4 lat pozbawienia wolności. Za wymierzeniem kary 4 lat pozbawienia wolności przemawia przede wszystkim okoliczność, że A. K. popełnił w sposób budzący szczególne potępienie rozbój na T. T., który był wieloetapowy, brutalny, rozciągnięty w czasie i składał się z kilku zachowań oskarżonego (tj. bicie i kopanie bez powodu, żądanie pieniędzy, zmuszenie do wspólnego przejazdu pod bankomat, zabranie wypłaconej kwoty, ponowne żądanie pieniędzy, ponowne pobicie w sklepie, kradzież karty do bankomatu i dowodu osobistego). Wziął także pod uwagę fakt, iż w/w niedługo po uchyleniu w niniejszej sprawie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania został ponownie tymczasowo aresztowany do innej sprawy.

Wymierzając stosunkowo niskie kary za pozostałe przestępstwa Sąd miał na uwadze przede wszystkim to, że nie wywołały one zanadto dotkliwych skutków dla pokrzywdzonych, a szkody były stosunkowo niewielkie.

Na podstawie art. 91 § 2 kk wymierzono oskarżonym kary łączne pozbawienia wolności. Granice kary łącznej ustalane są od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych do sumy kar jednostkowych. Poza tym, zgodnie z art. 85a, wymierzając karę łączną sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W konsekwencji Sąd wymierzył oskarżonemu S. C. karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a oskarżonemu A. K. karę 4 lat pozbawienia wolności, tj. w dolnych granicach wymiaru kary łącznej, biorąc pod uwagę przede wszystkim bliskość czasową zarzucanych czynów.

Obowiązkiem sądu było zaliczenie oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okresów faktycznego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie – co nastąpiło w oparciu o art. 63 § 1 kk – w punkcie 15 wyroku. Rozstrzygnięto także o dowodach rzeczowych- punkt 14 wyroku.

Wynagrodzenie adwokatów M. M. i Ł. L. ustalono na podstawie § 4 ust. 4, § 17 ust. 1 i 2, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Przy określaniu wysokości wynagrodzenia uwzględniono nakład pracy oraz ilość odbytych rozpraw.

Mając na uwadze sytuację majątkową i zarobkową oskarżonych sąd zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych.